

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci žalobcu **P., s.r.o., Š., Ž., IČO X.**, zastúpenému Mgr. R.K., advokátom, so sídlom D., Ž. proti žalovanému **Ing. O. B., R., B., IČO X.**, o určenie, že pohľadávka žalovaného voči úpadcovi nie je oprávnená a považuje sa za nezistenú, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. júna 2008 č. k. 35 Cbi/136/2005-Pú-57, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 17. 10. 2005 domáhal voči žalovanému určenia, že pohľadávka žalovaného, predstavujúca cenu diela voči úpadcovi, nie je oprávnená a považuje sa za nezistenú. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 35 Cbi 136/2005 zo dňa 25. 01. 2007 určil, že pohľadávka žalovaného voči úpadcovi L., a.s. „v konkurze“, nie je oprávnená a považuje sa za nezistenú vo výške 370 295,50 Sk. Vo zvyšku žalobu zamietol. Proti rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3 Obo 71/2007 zo dňa 10. 04. 2008 v napadnutej časti rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca sa odvolal len proti časti rozsudku, ktorou bola žaloba zamietnutá, súd ďalej po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodoval len o tejto časti nároku. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie zmluvou o dielo č. 7596 zo dňa 26. 03. 1996, výsluchom účastníkov, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, projektovou dokumentáciou, ako aj ďalšími dôkazmi a zistil, že žalobca poprel pohľadávku žalovaného, ktorú si žalovaný prihlásil ako konkurzný veriteľ voči úpadcovi v celom rozsahu. Vzhľadom na to, že žalobca poprel vykonateľnú pohľadávku žalovaného, podal incidenčnú žalobu, ktorou žiadal určiť, že pohľadávka žalovaného voči úpadcovi neexistuje.

Súd ďalej zistil, že úpadca uzavrel so žalovaným zmluvu o dielo dňa 26. 03. 1996, predmetom ktorej bolo zhotovenie projektovej dokumentácie pre stavebné konanie v zmysle čl. 2 zmluvy. Žalobca namietal, že žalovaný si povinnosť z uvedenej zmluvy ani čiastočne nesplnil, a preto mu nevznikol nárok na zaplatenie ceny. Taktiež poukazoval na to, že Okresný súd v Martine vydal platobný rozkaz len na základe návrhu žalovaného, úpadca sa k podanému návrhu nevyjadril a ani nepodal proti nemu odpor, čím sa stal platobný rozkaz právoplatným.

Žalobca súdu predložil list, nazvaný „zaslanie projektovej dokumentácie“, ktorý adresoval Ing. O. B. úpadcovi, a to dňa 30. 05. 1996. Obsahom listu je, že „v prílohe listu Vám zasielame vyhotovenú projektovú dokumentáciu pre stavebné konanie, ktorú ste si u nás objednali pre akciu L., počet odoslaných exemplárov 6. Prevzatie dokumentácie nám potvrdíte na priloženej kópii tohto listu najneskôr v lehote do 15 dní. V prípade, že nám v tejto lehote potvrdenú kópiu nevrátite, platí za deň prevzatia dokumentácie dátum tohto listu.“ Predmetnú dokumentáciu prevzal R. M. dňa 31. 05. 1996, ktorého podpis sa nachádza na liste spolu s pečiatkou úpadcu. Žalovaný predložil súdu na pojednávaní aj originál tohto listu a bol aj súčasťou konkurznej prihlášky.

Žalobca žiadal o vypočutie svedka R. M. a Ing. S.B. – bývalého člena predstavenstva L., a.s. v konkurze, avšak súd nepovažoval za potrebné týchto svedkov vypočuť, nakoľko samotný R.M. potvrdil svojím podpisom prevzatie projektovej dokumentácie, a to dokonca v termíne, ktorý bol dohodnutý medzi zmluvnými stranami, nakoľko podľa čl. 3 zmluvy mal zhotoviteľ odovzdať objednávateľovi dielo podľa čl. 2 zmluvy do 31. 05. 1996 a R.M., t. j. štatutárny zástupca úpadcu prevzal túto projektovú dokumentáciu práve v deň 31. 05. 1996.

Súd sa oboznámil aj s platobným rozkazom Okresného súdu v Martine č. k. 1 Rob 1451/97, ktorý žalovaný pripojil ku svojej prihláške a v zmysle ktorého si uplatňoval svoju pohľadávku voči úpadcovi.

Žalobca uvádzal, že Okresný súd v Martine vydal platobný rozkaz len na základe návrhu žalovaného s tým, že úpadca sa k podanému návrhu nevyjadril a nepodal odpor. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na § 172 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého súd môže aj bez vypočutia žalovaného vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy, vyplývajúce zo skutočností, uvedených žalobcom. Pri vydávaní platobného rozkazu sa žalovaný nevypočúva. V prípade, že sa žalovaný s vydaným platobným rozkazom nestotožňuje, má právo podať voči nemu odpor tak, ako to uvádza zákon. Skutočnosť, že úpadca v danom prípade voči platobnému rozkazu odpor nepodal a tento sa stal právoplatným a vykonateľným, nemôže mať za následok tú skutočnosť, že pohľadávka v tomto prípade žalovaného nie je oprávnená a má sa považovať za nezistenú. Podať odpor je právom žalovaného v konaní pri vydávaní platobného rozkazu a ak úpadca odpor voči platobnému rozkazu nepodal, mal zrejme za to, že nárok žalovaného je voči nemu oprávnený. Súd prvého stupňa uzavrel, že žalobca v tomto konaní nepreukázal nijakými dôkazmi skutočnosť, ktoré uvádzal v žalobe, a to, že žalovaného nároky z platobného rozkazu neexistujú, nakoľko nedošlo zo strany žalovaného k plneniu. Žalobca nemá dôvod spochybňovať tvrdenia žalovaného, ktoré uvádzal v návrhu na vydanie platobného rozkazu, keďže ich nespochybňoval samotný úpadca. Zároveň súd poukázal, že žalovaný súdu predložil list, ktorý adresoval úpadcovi dňa 30. 05. 1996 a z ktorého je zrejme, že štatutárny zástupca úpadcu – R.M., ktorý taktiež podpisoval zmluvu o dielo so žalovaným, prevzal projektovú dokumentáciu dňa 31. 05. 1996, čo potvrdil na liste svojím podpisom. Na základe uvedeného skonštatoval, že žalovaný si svoju povinnosť v zmysle zmluvy o dielo splnil a tým mu vznikol nárok na zaplatenie dohodnutej ceny. Žalobca žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal, prečo by podľa jeho názoru mala byť pohľadávka žalovaného, ktorú si prihlásil v konkurznom konaní, považovaná za neexistujúcu a nezistenú, a preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech žalovaného, ktorý bol v konaní úspešný. Keďže si trovy žalovaný neuplatnil, súd rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, nakoľko súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnutý dôkaz, preukazujúci zistenie rozhodných skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.).

Žalovaný uzatvoril s úpadcom L., a.s. „, v konkurze“ dňa 26. 03. 1996 Zmluvu o dielo č. 7596, ktorej predmetom bol záväzok žalovaného vyhotoviť projekt pre stavebné konanie – zasnežovanie, zdroj vody. Žalovaný si však svoj záväzok voči úpadcovi nesplnil, a tým mu nevznikol ani nárok na zaplatenie ceny. Na preukázanie skutočnosti, že žalovaného nárok neexistuje, navrhol žalobca výsluch svedka predsedu predstavenstva úpadcu R. M. (žalobca jeho výsluch navrhol už v samotnej žalobe zo dňa 12. 10. 2005, v písomnom podaní zo dňa 25. 01. 2007 i v podaní zo dňa 16. 06. 2008 a i napriek tomu krajský súd rozhodol bez vykonania tohto dôkazu). Na preukázanie svojich tvrdení navrhol i výsluch svedka Ing. S.B., bývalého člena predstavenstva úpadcu L., a.s. v konkurze. Krajský súd v Banskej Bystrici však nevykonal dokazovanie svedeckými výpoveďami, a to aj napriek tomu, že sa nimi mohla potvrdiť pravdivosť tvrdení, uvádzaných žalobcom a jednalo sa o dôkazy, preukazujúce zistenie rozhodných skutočností.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že na pojednávaní v danej veci predložil súdu originálne doklady – zmluvu o dielo a list o odovzdaní a prevzatí projektovej dokumentácie pre stavebné konanie, ktoré sú potvrdené pečiatkou úpadcu a vlastnoručným podpisom R.M., ktorý bol v tom čase predsedom predstavenstva úpadcu a táto funkcia ho oprávňovala na tento právny akt.

Za neúčelný označil výsluch R.M., ktorý by mal preukázať opak toho, čo potvrdil na spomínaných dokumentoch. Súd má nakoniec možnosť preskúmať pravosť uvedených dokumentov a priamej konfrontácie s prípadným svedectvom R.M. Oprávnenie a uznanie splnenia záväzku, ktorého cena je podľa zmluvy o dielo celkom bez DPH 439 000,-- Sk, potvrdzujú tiež čiastkové úhrady vo výške 150 000,-- Sk – zaplatené 01. 04. 1996 a 30 000,-- Sk – zaplatené 12. 02. 1997. Ak by bola pravda, že nebol splnený záväzok, asi by tieto úhrady neboli vykonané. To, že projekt v skutočnosti existuje, môže fyzicky preukázať tiež jeho archívnym paré.

Druhý navrhovaný svedok Ing. S. B. bol v tom čase primátorom mesta M. a sám sa snažil o to, aby pohľadávka bola uhradená. Svedčí o tom niekoľko rokovaní s prednostom MÚ. Ing. D. – zástupcom mesta v L., a.s. a tiež účasť žalovaného na mestskom zastupiteľstve, konanom dňa 07. 05. 1997 v M., kde na vyzvanie primátora poslancom vysvetlil podrobne celú genézu tohto obchodného prípadu, vrátane problémov s uhradením pohľadávky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v napadnutom rozsahu a z uvedených dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

Predmetom odvolacieho konania je určenie, že pohľadávka žalovaného voči úpadcovi L., a.s. v konkurze, so sídlom v M., vo výške 4 858 810,50 Sk nie je oprávnená a považuje sa za nezistenú. Uvedenú pohľadávku, ako pohľadávku vykonateľnú, prihlásil žalovaný v konkurze, vyhlásenom na majetok úpadcu L. z titulu ceny diela, ktorú pohľadávku žalobca na prieskumnom pojednávaní, konanom dňa 13. 09. 2005, poprel z dôvodu neexistencie pohľadávky.

Súd prvého stupňa zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav pre rozhodnutie o veci samej a z tohto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver o bezdôvodnosti žalobcom uplatňovaného nároku.

Na základe vykonaného dokazovania dospel k správne právnemu záveru, že žalovanému na základe zmluvy o dielo vzniklo právo na zaplatenie ceny diela, v dôsledku čoho je pohľadávka žalovaného v konkurznom konaní oprávnená a považuje sa za zistenú. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými, ako aj právnymi závermi súdu prvého stupňa, pričom v odôvodnení rozsudku sa podrobne s týmito závermi vysporiadal.

V súvislosti s odvolacím dôvodom žalobcu, že súd prvého stupňa nevykonal ním navrhnutý dôkaz, t. j. nevypočul ním navrhnutých svedkov, odvolací súd poukazuje na konštantnú judikatúru všeobecných súdov, ako aj ústavného súdu, podľa ktorej súdu nepatrí povinnosť vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci

sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú.

V konaní pred súdom prvého stupňa nebola porušená zásada spravodlivého konania, nakoľko súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, z akých dôvodov nepovažuje potrebné vykonať dôkazy navrhnuté žalobcom.

So zreteľom na vyššie uvedené a so stotožnením sa v celom rozsahu s odôvodnením rozhodnutia súdom prvého stupňa a jeho skutkovými a právnymi závermi, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Nakoľko mu žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 4. júna 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu